

Ο Σύνδεσμος Ελλήνων Προπονητών Καλαθοσφαίρισης θα κόψει την πρωτοχρονιάτικη πίτα του την Τρίτη (5/1, 20.30) στο ξενοδοχείο Intercontinental (Αίθουσα Αφροδίτη). Στην εκδήλωση θα τιμηθούν προσωπικότητες του αθλήματος όπως ο Μίμης Στεφανίδης, ο Αίας Λαρεντζάκης κι ο Βύρων Κρίθαρης, καθώς κι οι προπονητές που κατέκτησαν τίτλο, άνοδο ή σημείωσαν επιτυχία με την ομάδα τους. Ο ΣΕΠΚ προσκαλεί όλα τα μέλη του να δώσουν το παρών σε αυτή τη γιορτή του μπάσκετ.

Τα βιογραφικά των τιμών μενων προσώπων

Μίμης Στεφανίδης

Ο Μίμης Στεφανίδης ξεκίνησε την καριέρα του το 1945 στον Πανελλήνιο Γυμναστικό Σύλλογο, με τον οποίο συνέδεσε το όνομα του. Κατέκτησε τρία πρωταθλήματα με την ομάδα της Κυψέλης, στην οποία αγωνίστηκε ως το 1954, αποτελώντας τον μεγάλο πρωταγωνιστή της τότε «χρυσής πεντάδας» όπως πέρασε στην ιστορία. Τον Οκτώβριο του 1955 κι αφού ολοκλήρωσε τη στρατιωτική του θητεία ξεκίνησε τη διεθνή του καριέρα. Συγκεκριμένα αγωνίστηκε ως ξένος στην Ιταλία για σειρά ετών, φορώντας τη φανέλα ιστορικών ομάδων όπως η Ολίμπια Μιλάνο κι η Ρέγιερ Βενετίας με τις οποίες κατέκτησε εγχώριους τίτλους. Η απόφαση της ιταλικής ομοσπονδίας για απαγόρευση των ξένων, τον υποχρέωσε να γυρίσει στην Ελλάδα. Τα τελευταία χρόνια της καριέρας του, που ολοκληρώθηκε το 1960, μοιράστηκαν στις δύο χώρες. Παράλληλα αποτέλεσε μέλος της Εθνικής Ελλάδος, μετρώντας συνολικά 33 συμμετοχές. Θεωρήθηκε εκείνη ένας από τους καλύτερους Ευρωπαίους παίκτες της εποχής κι ακόμη χαιρεί τον σεβασμό και την

αναγνώριση της μεγάλης της Γιουγκοσλαβίας σχολής, αλλά και του ίδιου του πρώην προέδρου της FIBA, Μπόρισλαβ Στάνκοβιτς που είχε ονομάσει τον Στεφανίδη ως τον «καλύτερο Έλληνα παίκτη όλων των εποχών». Μετά το τέλος της καριέρας του κι όταν επέστρεψε μόνιμα στην Ελλάδα συνέχισε να την ενασχόληση του με το άθλημα με έναν διαφορετικό ρόλο. Ασχολήθηκε με την προπονητική για περισσότερα από δέκα χρόνια. Κάθισε -φυσικά- στον πάγκο του Πανελληνίου, ενώ εργάστηκε ακόμη στο Παγκράτι, στον Σπόρτιγκ, στον Παναθηναϊκό, στα τμήματα υποδομής του Ολυμπιακού, αλλά και στην ΑΕΚ ως τεχνικός σύμβουλος. Μετά και το τέλος της προπονητικής του καριέρας συνέχισε να υπηρετεί τον Πανελλήνιο και το μπάσκετ από διοικητικό πόστο.

Αίας Λαρεντζάκης

Ο όρος αφανής ήρωας ταιριάζει γάντι στον Αϊαντα Λαρεντζάκη, ο οποίος αποτέλεσε έναν από τους κορυφαίους παίκτες στην ιστορία του ελληνικού μπάσκετ, δίχως όμως να επιδιώξει ποτέ να συγκεντρώσει πάνω του τα φώτα της δημοσιότητας. Ξεκίνησε την καριέρα του ως αθλητής του Αετού Θεσσαλονίκης το 1957, για να πάρει λίγα χρόνια μετά (το 1962) μεταγραφή στην ΑΕΚ. Οι μετακινήσεις αθλητών δεν ήταν συνηθισμένες κι ο Αϊαντας Λαρεντζάκης άνοιξε το... δρόμο μαζί με τους Τρόντζο και Τσάβα που επίσης «κατέβηκαν» από τη Θεσσαλονίκη για να παίξουν στην Αθήνα. Στην Ένωση αγωνίστηκε από το 1962 ως και το 1962 όταν αποσύρθηκε από την ενεργό δράση. Κατέκτησε 4 πρωταθλήματα Ελλάδος και κατάφερε να γράψει ιστορία μαζί με τους υπόλοιπους «κιτρινόμαυρους» όταν στις 4 Απριλίου του 1968 κατέκτησε το Κύπελλο Ευρώπης στο Παναθηναϊκό Στάδιο. Ήταν ο πρώτος ευρωπαϊκός τίτλος που κατέκτησε η Ελλάδα σε οποιοδήποτε άθλημα κι ουσιαστικό ο προπομπός για τις μεγάλες επιτυχίες του μπάσκετ που ακολούθησαν τα επόμενα χρόνια. Για τη «βασίλισσα» και τον Αϊαντα Λαρεντζάκη είχε προηγηθεί ένα ακόμη σπουδαίο επίτευγμα, η κατάκτηση της 4^{ης} θέσης στο Πρωτάθλημα Πρωταθλητριών το 1966. Παράλληλα φόρεσε και τη φανέλα με το εθνόσημο μετρώντας 50 συμμετοχές. Ως προπονητής εργάστηκε μεταξύ άλλων στον Μίλωνα, στον Σπόρτιγκ, στο Φάληρο, στον Ζωγράφου, στην Κόρινθο, στη Σχολή Ευελπίδων (για 10 χρόνια), ενώ παράλληλα πέρασε κι από τις Εθνικές ομάδες ως συνεργάτης προπονητής στην Παιδων και στην Εφήβων.

Βύρωνας Κρίθαρης

Πολλοί έχουν περάσει από το πόστο του παίκτη, του προπονητή και του παράγοντα. Λίγοι, όμως, το έκαναν με την ίδια αγάπη και τον ίδιο ζήλο που επέδειξε και επιδεικνύει ο Βύρωνας Κρίθαρης, που συνέδεσε το όνομα του με την «μπασκετομάνια» Νίκαια. Από τα χέρια του πέρασαν σπουδαίοι αθλητές και προπονητές, προεξέχοντας του Παναγιώτη Γιαννάκη, τον οποίο ανακάλυψε και «μεγάλωσε» μπασκετικά ο ίδιος. Ξεκίνησε την αθλητική του καριέρα το 1950 από τη ΧΑΝ Νικαίας, όπου αγωνίστηκε ως το 1969. Παράλληλα

αγωνιζόταν και στην ομάδα βόλεϊ του Ιωνικού Νικαίας, αν και το μπάσκετ ήταν το άθλημα που τον κέρδισε. Στην καριέρα του πέρασε από τις τοπικές και εθνικές κατηγορίες, ενώ το ίδιο επανέλαβε ως προπονητής. Έκανε τα πρώτα του βήματα το 1969 και κατάφερε να εργαστεί σε όλα τα τμήματα και σε όλες τα πρωταθλήματα. Πέρασε από τον πάγκο του Ιωνικού Νικαίας, του Παγκρατίου, του Εθνικού Πειραιώς, του Πορφύρα, της Προοδευτικής, του Άρη Νικαίας και του Γρανικού. Στην προπονητική του καριέρα πανηγύρισε πολλές επιτυχίες, αρκετές ανόδους, καθώς και πανελλήνιο πρωτάθλημα Παιδών και Εφήβων. Παράλληλα ήταν από τους πρωτομάστορες της ίδρυσης του Συνδέσμου Ελλήνων Προπονητών Καλαθοσφαίρισης, τον οποίο υπηρέτησε επί σειρά ετών από το πόστο του ταμιά. Τα τελευταία χρόνια ασχολείται με το μπάσκετ ως παράγοντας. Αποτέλεσε τον ιδρυτή και τον πρόεδρο της ΕΑ Νικαίας, ενώ πλέον συμμετέχει στην προσπάθεια ανασύνταξης των τμημάτων του ιστορικού Ιωνικού Νικαίας.